ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΟΛΕΣ/ΟΛΟΥΣ

Η εγκατάσταση του συστήματος **«ηλεκτρονικού εισιτηρίου»** ξεκίνησε στα τέλη του 2016, ακολουθώντας την εγκατάσταση της **τηλεματικής** στις στάσεις λεωφορείων και τρόλεϊ στα μέσα της ίδιας χρονιάς. Οι σταθμοί ΜΕΤΡΟ και ΗΣΑΠ **περιφράχτηκαν με μπάρες ελεγχόμενης εισόδου και εξόδου**, **περισσότερες κάμερες παρακολούθησης και νέα αυτόματα μηχανήματα έκδοσης και επαναφόρτισης ηλεκτρονικών εισιτηρίων και καρτών**. Παράλληλα, στα λεωφορεία, τα τρόλεϊ και το τραμ **τοποθετήθηκαν τα νέα τερματικά επικύρωσης** των ηλεκτρονικών εισιτηρίων. Η επιβαλλόμενη «αναδιάρθρωση» της καθημερινής μας ζωής, ντυμένη με την απαραίτητη δόση τεχνολογίας και «εκσυγχρονισμού», άρχισε να προδιαγράφει τους επερχόμενους κοινωνικούς/ταξικούς αποκλεισμούς, το ηλεκτρονικό φακέλωμα των μετακινήσεών μας, την επέκταση των απαγορεύσεων και της επιτήρησης.

Οι ενέργειες αυτές του κράτους και των διοικήσεων των οργανισμών αστικών συγκοινωνιών, **προκάλεσαν** τον τελευταίο χρόνο **ένα κύμα συλλογικών αντιστάσεων** με πολύμορφες δράσεις, σε συνέχεια προηγούμενων κύκλων αγώνα για τις **ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ** την τελευταία δεκαετία: **μοιράσματα κειμένων** σε γειτονιές, λεωφορεία, σταθμούς ΜΕΤΡΟ, ΗΣΑΠ και ΤΡΑΜ, **παρεμβάσεις απεύθυνσης** στους εργαζομένους στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, **κεντρικές πορείες και εκδηλώσεις, σαμποτάρισμα ή αφαίρεση** ακυρωτικών μηχανημάτων, **καταστροφή μπαρών αποκλεισμού και εκδοτηρίων** των νέων ηλεκτρονικών εισιτηρίων. Δράσεις με τις οποίες επιχειρήθηκε να κοινωνικοποιηθεί ένας εναντιωματικός λόγος **«από τα κάτω»** και να αποδομηθεί η κυρίαρχη προπαγάνδα περί ανάγκης «αναδιάρθρωσης» για την «εξυγίανση» των αστικών συγκοινωνιών μαζί με τη κοινωνική διάχυση πρακτικών ανυπακοής και σαμποτάζ στη βάση της αλληλεγγύης και της συλλογικοποίησης.

Οι παρεμβάσεις αυτές κατέδειξαν ότι τα περιβόητα **«ελλείμματα»** είναι αποτέλεσμα της σταδιακής απόσυρσης του κράτους από την οικονομική στήριξη των **Μέσων Μαζικής Μεταφοράς** τα προηγούμενα χρόνια (παρά τη διαρκώς αυξανόμενη φορολόγηση των «από κάτω»), **των οικονομικών «ατασθαλιών»** από τις διοικήσεις των οργανισμών με τον τίτλο **«κακοδιαχείριση»** και **των προτεραιοτήτων χρηματοδότησης**, όπως τα 125 εκατομμύρια ευρώ που έχουν δοθεί μέχρι στιγμής για το νέο σύστημα ηλεκτρονικών καρτών-εισιτηρίων, καμερών και συρόμενων μπαρών. Οι πρόσφατες, δυστυχώς μεμονωμένες και ως επί το πλείστον αποσπασματικές, κινητοποιήσεις των εργαζομένων στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς έχουν συνηγορήσει στο προφανές: **η ένταξη της ΣΤΑΣΥ στο ταμείο αποκρατικοποιήσεων αποδεικνύει ότι η ιδιωτικοποίηση των «αστικών συγκοινωνιών» ήταν εξαρχής ο απώτερος στόχος και το ηλεκτρονικό εισιτήριο το τελευταίο αναγκαίο στάδιο «εκσυγχρονισμού»** (μετά την τηλεματική, τις περικοπές στους μισθούς των εργαζομένων και την εντατικοποίηση της εργασίας τους) για να προσελκυσθεί το ενδιαφέρον του ιδιωτικού κεφαλαίου, με μεγιστοποίηση του περιθωρίου κέρδους, χωρίς ταυτόχρονα να επιβαρυνθεί το ίδιο το κόστος της «αναδιάρθρωσης».

Η πραγματικότητα στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς αλλάζει συνολικά και δεν μπορεί να εξαντλείται στον εκνευρισμό στις ουρές στα σημεία έκδοσης προσωποποιημένων ηλεκτρονικών καρτών και τις μπάρες εισόδου – εξόδου. Η υπαρκτή και αναπόφευκτη ανάγκη μετακίνησής μας μέσα στην πόλη μετατρέπεται πλέον σε **πεδίο κυριαρχικού ελέγχου και πλήρους εκπειθάρχησης** στους σταθμούς ΜΕΤΡΟ-ΗΣΑΠ, οι οποίοι είναι ξεκάθαρα διαμορφωμένοι ως επιτηρούμενες ζώνες απαγόρευσης. Ταυτόχρονα, εγκαθιδρύεται **ο καθολικός αποκλεισμός αυτών που δεν έχουν να πληρώσουν εισιτήριο, των «απόκληρων», των «μια-**

ρών», των «παραβατικών», των «μη κανονικών». Επιπλέον, δεδομένη πρέπει να θεωρείται και η γενικότερη **αύξηση του κομίστρου** μετά τα «τυράκια» των εκπτώσεων το πρώτο χρονικό διάστημα εφαρμογής του ηλεκτρονικού εισιτηρίου. Ενώ είναι βέβαιο ότι η **αναλογική χρέωση με βάση την απόσταση** θα οδηγήσει τους επιβάτες που αναγκάζονται να καλύπτουν μεγάλες αποστάσεις για να βρεθούν στη δουλειά τους, στη σχολή τους, στις διάφορες κρατικές υπηρεσίες, στα γκέτο της διασκέδασης, να πληρώνουν πολύ περισσότερα απ' ότι πριν. Είναι ξεκάθαρο πια ότι οι σταθμοί και τα ίδια τα μέσα μαζικής μεταφοράς γίνονται χώροι-υποδείγματα της ζοφερής πραγματικότητας που μας επιβάλλουν κράτος και αφεντικά. Απολύτως περιφραγμένοι και πλήρως εμπορευματοποιημένοι, οι χώροι αυτοί αποκτούν μία εικόνα επίπλαστης καθαρότητας και στοχεύουν στην ενεργοποίηση του κοινωνικού αυτοματισμού, με στόχο οι επιβάτες να γίνουν ελεγκτές στη θέση των ελεγκτών και με «συμμάχους» τα νέα μηχανήματα, κατασκευασμένα σαφώς για να «ρουφιανεύουν» (με τον εκκωφαντικό ήχο που βγάζουν σε περίπτωση αποτυχημένης ακύρωσης) αυτούς/ες που η κάρτα τους δεν έχει άλλο υπόλοιπο ή το εισιτήριό τους έχει λήξει.

Δεν διαπραγματευόμαστε την ανάγκη μας να μετακινούμαστε μέσα στην πόλη, όπως και τις υπόλοιπες κοινωνικές ανάγκες για ρεύμα, ύδρευση, στέγαση.

Δεν αποδεχόμαστε τον οικονομικό εκβιασμό και την καταστολή που επεκτείνεται μέρα με τη μέρα σε κάθε πτυχή της καθημερινής μας ζωής.

Δεν υποτασσόμαστε στη νεοφιλελεύθερη πραγματικότητα των ατομικών «επιλογών» και «λύσεων», των κατακερματισμένων και εξατομικευμένων ζωών, της κανονικοποίησης στα καπιταλιστικά πρότυπα, των αποκλεισμών και της εκπειθάρχησής μας.

Δεν θα ενσωματωθούμε στο παιχνίδι του παραλόγου που παίζουν στις πλάτες μας κράτος και αφεντικά.

Επιλέγουμε την κοινωνική ανυπακοή απέναντι στις μπάρες εισόδου-εξόδου, στο ηλεκτρονικό εισιτήριο και σε κάθε σύστημα ελέγχου και αποκλεισμών.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι/ες και υπερασπιζόμαστε όσους-ες δεν μπορούν, δεν θέλουν ή συνειδητά αρνούνται να πληρώσουν το όποιο κόμιστρο, κρατώντας ανοιχτές τις μπάρες, αντιδρώντας σε οποιαδήποτε απόπειρα κρατικής καταστολής ή κοινωνικού κανιβαλισμού μεταξύ των «από κάτω».

Απομονώνουμε τους ελεγκτές, τους σεκιουριτάδες και στεκόμαστε από κοινού απέναντι τους.

Σαμποτάρουμε τα μηχανήματα ελέγχου, καταγραφής και αποκλεισμών των μετακινήσεών μας μέσα στην πόλη ανοίγοντας περάσματα για μια ζωή χωρίς μπάρες, φράχτες και πλαστούς διαχωρισμούς ανάμεσα μας.

ΣΑΜΠΟΤΑΖ
ΣΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΩΝ

Συνέλευση της Πλατείας Κερατσινίου-Δραπετσώνας
Αυτοοργανωμένος χώρος αλληλεγγύης & ρήξης ΡΕΣΑΛΤΟ